

Küçük Kar Mühendisi

Yavuz DEMİRKIRAN

Küçük Kar Mühendisi

Yavuz DEMİRKİRAN

Karlı tepelerin arasına gizlenmiş küçük bir köyde Nora adında bir kız yaşırdı. Sekiz yaşındaydı, yaşına göre küçüktü, açık kahverengi teni ve iki kısa topuz yapılmış kıvrıkcık koyu kahverengi saçları vardı. Ponponlu kırmızı örgü şapkası koşarken zıplardı. Nora karı her şeyden çok severdi. Bir de mühendis olmayı hayal ederdi.

Her kış sabahı Nora hardal sarısı şişme montunu, mavi eldivenlerini ve yeşil kar botlarını giyerdi. Cebine küçük bir defter koyardı. Benekli minik köpeği Pip kabarık kuyruğunu sallar ve onu dışarı kadar takip ederdi. Pip'in sarkık kahverengi kulakları ve minik pirinç etiketli kırmızı bir tasması vardı. Birlikte karlı dünyayı keşfederlerdi.

Nora bir şeyler inşa etmeyi severdi. Kar duvarlar, dal köprüler ve küçük kuleler yapardı. Pip ağzında küçük dallar taşır ve onları Nora'nın ayaklarının dibine bırakırdı. 'Aferin Pip!' derdi Nora, aralıklı dişleriyle gülümseyerek. Fikirlerini kurşun kalemle defterine yazardı. 'Bir gün gerçek şeyler inşa edeceğim,' derdi Pip'e. 'İnsanları güvende tutan sağlam şeyler.'

Bir sabah, Büyükbaba Eli ahşap bastonuna yaslanarak patikadan aşağı geldi. Lacivert yün paltosunu ve gri atkısını giymişti. Gülümserken beyaz bıyığı kıpırdadı. 'Nora,' dedi, 'Bayan Okafor büyük bir fırtınanın geldiğini söylüyor. Yıllardır görülen en büyüğü.' Nora'nın ela gözleri kocaman açıldı. 'Büyük bir fırtına mı?' diye fısıldadı.

Büyükbaba Eli başını salladı. 'Hazırlanmalıyız,' dedi. Nora derin derin düşündü. Karın nasıl biriktiğini ve rüzgârın nasıl estiğini hatırladı. 'Büyükbaba,' dedi, 'ya rüzgâr o kadar güçlü olursa ki karı evlere doğru iterse? Ya çatılar çok ağırlaşır mı?' Büyükbaba Eli beyaz bıyığını sıvazladı. 'Bunlar güzel sorular, küçük mühendis.'

Nora odun yığınının arkasındaki en sevdiği inşa yerine koştu. Karı küçük bloklar halinde sıkıştırdı ve dalları birbirine yapıştırdı. Pip ona daha çok dal getirdi, kuyruğu hızlı hızlı sallanıyordu. 'Bir sığınak maketi yapıyorum,' dedi Nora. 'Büyük bir fırtınaya dayanabilecek küçük bir ev.' Bütün sabah çalıştı, mavi eldivenleri ıslak ve soğuktu.

Nora kalın kar duvarlı ve dallardan yapılmış dik çatılı minik bir ev yaptı. Küçük bir kapı ve küçük bir pencere bıraktı. 'Şimdi test etmeliyim,' dedi. Üzerine rüzgâr gibi üfledi. Çatı sallandı. 'Çok zayıf,' dedi. Daha çok dal ekledi ve karı daha sıkı sıkıştırdı. Tekrar üfledi. Çatı sağlam durdu.

Pip havladı ve daireler çizerek koştu. Nora mavi eldivenlerini çırttı. 'İşe yarıyor!' diye bağırdı. Tasarımını defterine çizdi: kalın duvarlar, dik çatı, rüzgâra ters bakan bir kapı. Bir not ekledi: 'Kar çatıda birikmesin.' Sonra Büyükbaba Eli'yi bulmaya koştu. 'Bak!' dedi, maketini havaya kaldırarak.

Büyükbaba Eli küçük sığınağı inceledi. Yuvarlak gözlüklerinin arkasındaki gri gözleri parladı. 'Bu çok akıllıca, Nora,' dedi. 'Duvarları kalın, çatıyı dik yapmışsın. Rüzgâr üzerinden kayıp gider.' Ahşap bastonunu yere vurdu. 'Bunu Bayan Okafor'a göstermeliyiz. O köyün lideri ve güzel fikirleri dinler.'

Bayan Okafor köy meydanında duruyordu, elleri belindeydi. Yeşil kapitone ceket ve ekose atkısı vardı. 'Fırtına akşama kadar burada olacak,' dedi. 'Erzak toplamalı ve çatıları kontrol etmeliyiz.' Nora maketini tutarak öne çıktı. 'Bayan Okafor,' dedi, 'bir sığınak yaptım. Yardımcı olabilir.'

Bayan Okafor minik kar evine baktı. Koyu kahverengi gözleri kısıldı. 'Bir maket mi?' dedi. 'Küçük bir maket ne yapabilir ki?' Nora'nın kalbi hızlı hızlı çarpıyordu. Büyükbaba Eli elini omzuna koydu. 'Göstermesine izin ver,' dedi yumuşakça. Nora kalın duvarların rüzgârı nasıl engellediğini ve dik çatının karı nasıl kaydırıldığını anlattı. Bayan Okafor dinledi.

Bayan Okafor maketi dikkatle inceledi. Kalın kar duvarlara ve dal çatıya dokundu. 'Hmm,' dedi. 'Bu işe yarayabilir. Ekstra sıcaklık için evlerin etrafına kar yığabiliriz. Ve kar kayıp gitsin diye çatıları daha dik yapabiliriz.' Nora'ya başını salladı. 'Güzel düşünce, küçük mühendis. Fikrini kullanacağız.'

Herkes birlikte çalıştı. Güçlü kollar duvarlara kar yığdı. İnsanlar ağır karı temizlerken merdivenler çatılara yaslandı. Nora dallar taşıdı ve karın nereye sıkıştırılacağını gösterdi. Pip havlayarak evden eve koştu. Büyükbaba Eli bastonuyla yardım etti. Bayan Okafor emirler yağdırdı ve köy meşgul ellerle uğulduyordu.

O gece fırtına geldi. Rüzgâr uludu ve kar savruldu. Ama evlerin içinde aileler sıcak ve güvende oturdu. Kar duvarlar soğuğu dışarıda tuttu. Dik çatılar karın kayıp gitmesini sağladı. Nora pencereden izledi, Pip kucağında kıvrılmıştı. 'İşe yaradı,' diye fısıldadı. 'Bütün köy güvende.'

Sabah güneş pırıl pırıl beyaz bir dünyayı aydınlattı. Bayan Okafor Nora'nın kapısına geldi. 'Fikrin bizi korudu,' dedi. 'Sen gerçek bir mühendissin.' Büyükbaba Eli sıcak gülümsemesiyle gülümsedi. 'Yapabileceğini hep biliyordum,' dedi. Nora'nın aralıklı dişli gülümsemesi iyice genişledi. Pip'e sarıldı, Pip yanağını yaladı.

Nora o gün önemli bir şey öğrendi. Büyük sorunlar küçük eller ve akıllı fikirlerle çözülebilir. Defterine yazdı: 'Bildiğini paylaş. İnşa ettiğini test et. Herkesi güvende tut.' Ve mühendis olmanın başkalarına yardım etmek demek olduğunu biliyordu. Pip yanındayken bir sonraki karlı maceraya hazırdı.